

Entrevista Carlos Móser, oftalmòleg

Nom: Carlos Móser Würth

Edat: 55 anys

Professió: oftalmòleg i voluntari d'Ulls del món

He nascut i visc a: Barcelona

Estic en contacte amb Ulls del món des de: l'any 2002

Carlos Móser té una relació especial amb Moçambic, país que li va despertar el seu interès per l'oftalmologia. Va ser l'any 1984, quan treballava com a metge internista a l'Hospital de Quelimane i veia com l'oftalmòleg tornava la visió a pacients i això donava al servei una atmosfera de certa alegria en comparació amb la realitat que ell vivia, amb persones afectades per la guerra civil i la malnutrició. Des d'aquell moment, va decidir cursar aquesta especialitat per "donar qualitat de vida a les persones".

Móser ha seguit la seva vinculació amb Moçambic, ja que va ser supervisor mèdic del programa de la Fundació fins l'any 2005 i s'ha desplaçat gairebé de forma anual al país africà. El seu últim viatge va ser el setembre de 2011 com a responsable d'una comissió mèdica a Inhambane.

Quina valoració fas d'aquesta comissió a Inhambane?

Doncs la veritat és que va ser una sorpresa agradable, ja que em vaig trobar moltes millores tant pel que fa als objectius a complir com a l'organització de l'activitat sobre el terreny.

Com ha evolucionat l'atenció oftalmològica des de la primera vegada que hi vas anar?

Indubtablement, està millor que abans, ja que pràcticament no hi havia atenció oftalmològica i en aquest temps s'han atès molts pacients. Fins ara potser no s'ha influït gaire en els objectius marcats pel programa *Visió 2020: El Dret a Veure-hi*, però en aquests moments s'estan assentant unes bones bases perquè es comencin a complir.

Últimament s'ha incorporat al servei l'oftalmòleg local Abel dos Santos, que ha estat format per Ulls del món. Què suposa això per a la població de la província?

La incorporació del Dr. Abel dos Santos és bàsica, ja que estem parlant d'un programa de desenvolupament oftalmològic. També és molt important la presència dels tècnics d'oftalmologia Miguel i Sergio; sense ells hauria estat totalment impossible començar res. Crec que encara s'haurien d'incorporar més tècnics a la província per poder establir una bona xarxa assistencial, guiada i supervisada pel Dr. Dos Santos.

Quin paper hi té en general el personal moçambiquès?

Com ja avançava a la resposta anterior, sóc de l'opinió que qualsevol programa de desenvolupament ha d'anar a càrrec del personal del país i *Ulls de Moçambic* no n'és una excepció. L'ajuda externa només ha de servir per a formació, aportació de material (oftalmològic i d'infraestructures) i consultoria.

Té alguna particularitat Moçambic i la seva gent amb relació a altres països que coneguis?

De Moçambic m'agrada la simpatia i l'alegria que desprenen tant els col·laboradors com els pacients. L'únic país on he treballat, a més de Moçambic, és Etiòpia i la veritat és que la gent és molt diferent.

Què t'aporta aquesta col·laboració voluntària amb Ulls del món?

M'agrada poder ajudar, tot i que sóc absolutament conscient que de moment l'únic que he fet és aconseguir que a un cert nombre de pacients els hagi tocat la loteria i hagin pogut tornar a veure-hi; realment no crec que hagi fet cap aportació pel que fa al desenvolupament del país. Personalment m'aporta molt i, tot i que viatjo en moltes ocasions, m'agrada més viatjar treballant ja que coneixes molt més la realitat d'un país que fent-ho com a turista.